

Балашок

3'2002
березень

Український
дитячий журнал

ДАВАЙ ДО НАС!

Виграй

один

із

тисячі

призів!

НАВІЩО? СКІЛЬКИ?

2

ХТО? ДЕ? КОЛИ? ЧОМУ? ЯК?

"Де росте манго?"

Інна ПРАПІРНА,
Луганська обл."

КОРОЛЬ ФРУКТІВ

Манго — невелике вічно-зелене дерево зі шкірястими блискучими листками. Його плоди — жовто-зелені кістянки завбільшки з огірок або невелику диню. За смаком нагадують персик і диню. В Індії манго називають королем фруктів. Між рядами дерев манго тут висаджують чайні кущі — щоб захистити ніжне листя чаю від пекучого сонця. У Південно-Східній Азії росте близько сорока видів цього дерева.

"Скільки років комп'ютерній мишці?"

Сашко
НЕЧИПОРЕНКО,
Черкаська обл."

МИШКА НЕ БОЇТЬСЯ КІШКИ, КІШКА НЕ БОЇТЬСЯ МИШКИ!

Яка мишка не боїться кішки? Відповідь на це запитання знає кожен школяр — комп'ютерна мишка. Нині понад пів-

мільярда таких мишок у світі допомагають людям спілкуватися із комп'ютерами. А першу винайдено у 1968 році. Це була дерев'яна коробочка на коліщатках, і називалася вона "індикатор для дисплейних систем". Авжеж, такої "розумної" назви хто хочеш злякається, набагато краще мати справу просто з мишкою.

Такої комп'ютерної мишки не боїться навіть... кішка. Бо як без неї грати в котячу комп'ютерну гру "Кібер-кітті"? Такі ігри для Мурчиків уже продають у США. Це набір малюнків пташок і рибок, які літають-плавають на моніторі комп'ютера. А "вплювати" їх кішці допомагає комп'ютерна мишка.

"Як ми будемо пересуватися у майбутньому?"
Тетяна КОРШУК,
Хмельницька обл."

УСМІХНИСЯ МЕНІ, АВТОМОБІЛЬЧИКУ!

Може, у майбутньому люди літатимуть, як птахи. І плаватимуть, як риби. І бігатимуть, як гепарди. Але це станеться не відразу. Тому тривалий час нашими надійними помічниками залишатимуться автомобілі, автобуси, трам-

Для тих, хто хоче знати і вміти більше,
бути винахідливим, стати лідером

"Барвінок" № 3 (847) 2002 р. —
всеукраїнський журнал для дітей молодшого і
середнього шкільного віку. Заснований у 1928 році

пропонує:

- у проєкті **"Ми любимо читати!"**
 - популярну іспанську казку.....стор. **6-7**;
 - чарівний сон у квітці.....стор. **12-13**;
 - розпочати розслідування у новій повісті
Всеволода Нестайкастор. **18-19**;
 - захоплюючі пригоди у далекому
минулому.....стор. **24-26**;
- **барвінчатським родинам** — чергове
випробовування.....стор. **4**;
- **оборонцям слова** — захистити мову від
Лерки Севрючки.....стор. **8**;
- **майбутнім уфологам** — таємниці
загадкових кілець.....стор. **10**;
- **колекціонерам приколів** — новинку
з "ЕЯХ".....стор. **11**;
- **найвідважнішим** — переночувати у будинку
на Берклі-сквер.....стор. **15**;
- **лише для барвінчат** — сенсаційна пропозиція
Федерації футболу.
Зроби вирішальний удар!.....стор. **16-17**;
- **розумникам** — круті привіти від Буці
і Запитальника.....стор. **20, 23**;
- **особливо допитливим** — про спільне між
гарбузом і мобілкою.....стор. **21**;
- **дуже нетерплячим** — знайти своє ім'я
у списку переможців.....стор. **28**.

**І багато, багато іншого для розумних і мрійливих,
допитливих і кмітливих.**

**Для «Барвінку» і для тебе придумували,
мудрували, писали:**

- український народ та інші народи;
- стародавні мудреці, вчені, римський імператор
Август, англійський король Едуард III;
- король Мудрило, мешканці містечка без назви,
Гаррі Поттер;
- капітани кораблів, винахідники, письменники,
журналісти, художники, Інтернет,

а також:

Головний редактор..... Василь **ВОРОНОВИЧ**
Відповідальний секретар..... Людмила **КОЗІЙ**
Редактор відділу літератури..... Світлана **ПРУДНИК**
Художній редактор..... Олександр **БАСС**
Коректор..... Світлана **ГАЙДУК**

Передплатний індекс 74022.
Засновник і видавець: трудовий колектив редакції журналу «Барвінок».
Свидцтво КВ № 5689. 12.12.2001 р.

Адреса редакції: 04119, м. Київ, вул. Дегтярівська, 38—44,
тел. 211-04-98 E-mail: barvinok@info.kiev.ua
Тираж 39800 прим. Зам. 02-3124

Ціна за передплатою 2 грн. 41 коп., в роздріб — договірна.
Друк — ТОВ «Новий друк», м. Київ, вул. Магнітогорська, 1, тел. 558-29-60.
Рукописи не рецензуються і не повертаються. © «Барвінок», 2002

ваї, поїзди, пароплави, літаки. Звісно, вони теж зміняться. Варто буде лише подумати тобі, Таню, про те, що вже час вирушати до школи, як біля під'їзду відразу з'явиться твій власний автомобіль. Він усміхнеться, запитає, як спалося і чи всі уроки вивчила, і за лічені секунди домчить куди треба. І так буде вже зовсім скоро.

Японські компанії «Тойота Моторс» та «Соні» винайшли автомобіль, який може спілкуватися зі своїм господарем. Його сконструйовано так, що він має обличчя: фари — очі, зігнутий жолобок — рот, люстерка — вуха.

Підходиш до нього, а він радісно блимає жовтогогарячими лампочками і махає, наче Бобик хвостиком, антеною. Автомобіль вимірює пульс водія і, якщо той знервований, вмикає заспокійливу музику або обдуває холодним вітерцем. Перевищив швидкість, різко загальмував, зробив крутий віраж — автомобіль розсердиться, і гнівно засвітається червоним світлом очі-фар. А закінчиться паливо — автомобіль заплаче: на дисплеї з'являться сльози.

БЮРО ІМЕННИКІВ НАГАДУЄ

Передплатники на 12 і 11 місяців мають надіслати фото червневих іменників до 10 травня, липневих — до 10 червня.

Неодмінно з передплатною квитанцією. Якщо вона вже в редакції — вкажіть.

Фото мають бути із чітким зображенням обличчя.

Барвінковий привіт тобі, читачу!

Квітень почали називати квітнем лише у XVI столітті, а до того другий місяць весни називали березнем. А принесе він нам такі свята: 7 квітня — Благовіщення, найбільше весняне свято. Цього дня, кажуть, Бог благословляє всі рослини. А 28 квітня — у Вербну неділю — підставляйте свої боки для освячених вербових гілочок. Мама чи бабуся легенько битиме й примовлятиме: "Не я б'ю — верба б'є, недалечко красне яечко! За тиждень уже Великдень".

Є у квітні і сумний день. 26 квітня 1986 року сталася катастрофа на Чорнобильській атомній станції. Згадаймо цього дня про людей, які захистили Україну і всю Європу від атомного лиха, і пам'ятаймо про те, що наша красива планета потребує щоденного захисту.

ОСЬ ТАКА РОДИНОЧКА У НАШОГО БАРВІНОЧКА!

На честь 75-річчя "Барвінку" (у січні 2003 року) впродовж 2002 року проводиться конкурс "Ось така родиночка у нашого "Барвіночка!". Участь у ньому можуть брати всі родини, де читали і читають журнал. Для цього треба виконати завдання усіх турів. Головний приз — **телевізор**, переможці кожного туру нагороджуватимуться спеціальними призами.

Завдання першого туру було надруковано в № 2 — ще можна встигнути виконати його.

ДРУГИЙ ТУР

ТУРНИР ХВАЛЬКІВ

"Ось стану я редактором "Барвінку"..."

Що ж тоді буде? Фантазуйте, вигадуйте і надсилайте до редакції свої найнеймовірніші проекти журналу "Барвінок" у

МІЖОЛА ВІНГРАНОВСЬКИЙ

На рябому коні прилетіла весна,
Снігу сорок лопат їй прикидало плечі.
На рябому коні що везла — не везла,
Але дещо і нам привезла для малечі.

Привезла щавелю для зелених борщів,
В білій хмарі дощу привезла на Великдень.
З нею зайчик приїхав на теплій щоці.
І виглядує зайчик, поки йому видно.

Горобцям привезла по три пуди зерна,
По два пуди зерна їх сусідам — синичкам.
Снігурам по пуду, аби кожен з них знав,
Як в снігах зимуват'я як жить на позичках.

Прилетіла весна на рябому коні,
Снігу сорок лопат привезла для годиться.
І мені привезла все, що треба мені,
Але що привезла, не скажу — таємниця.

майбутньому. Що в ньому друкуватиметься, як він виглядатиме, хто його читатиме, як приходитиме до читачів. Завдання треба виконати до 1 травня.

СПЕЦЗАВДАННЯ!

Хто знайде і надішле до редакції до-воєнний номер журналу (тоді він називався "Жовтень"), отримає спеціальний приз.

Підказка на наступний тур. Разом із мамою чи бабусяю вчіться вишивати.

Хто має передплату тільки на перше півріччя, має продовжити її до кінця року. Адже заключні тури конкурсу друкуватимуться в осінніх номерах журналу. І лише так ваша родина зможе позмагатися за головний приз — **телевізор**.

**БУМ!
БУМ!
БУМ!**

ПАРЛАМЕНТ ДІЄ!

Барвінкінформ повідомляє: під час тижня дитячої книги (який відбувається у дні весняних канікул) парламент Барвінкової республіки виносить на обговорення свій перший закон. Його розробив депутат, письменник Всеволод НЕСТАЙКО.

ЗАКОН ПРО ДИТЯЧІ КНИЖКИ

Стаття 1. Справжніми дитячими книгами вважають ті пошарпані, зачитані, які:

- діти носять у школу, щоб читати їх на перервах, а то й на нецікавих уроках;
- ховають на ніч під подушку;
- читають і перечитують замість того, щоб дивитися телевизор, грати в комп'ютерні ігри чи замість того, щоб робити уроки.

Стаття 2. Несправжніми дитячими книгами вважають ті новенькі, нечитані, які:

- стоять незайманими на полицях бібліотек і книгарень;
- використовуються хіба що для того, щоб у конфліктній ситуації бебехнути товариша по голові, що законом засуджується.

5

Стаття 3. Зобов'язати видавництва випускати справжні дитячі книги і не видавати несправжніх, поезак у конфліктній ситуації бебехнути товариша по голові можна і підручником, що законом засуджується.

Найдемократичніший у світі парламент Барвінкової республіки закликає усіх барвінчат доповнити цей Закон і проголосувати (написати свою думку про нього).

БАРВІНКІНФОРМ

МОЯ МРІЯ ЗДІЙСНИЛАСЯ!

Дорогий "Барвінку"! Уся наша родина дякує тобі за радість, яку ти приносиш щомісяця нам, за сюрпризи і здійснення мрій. Твоя стипендія — найкращий подарунок, який я коли-небудь отримував. Хай живе найкласніший у світі журнал "Барвінок"!

Стипендіат "Барвінку"
Дмитро САТАНОВСЬКИЙ,
Вінницька обл.

ЗАПИТАЙ МАМУ, ЗАПИТАЙ ТАТА!

Барвінчатко! Запитай своїх батьків, на який час вони передплатили тобі "Барвінок". Якщо на квартал чи півріччя, то попроси продовжити передплату до кінця року. Адже лише так ти зможеш брати участь і вигравати у всіх конкурсах. А ще і своїм друзям запропонуй стати барвінчатами — разом нам буде цікавіше і веселіше.

БАРВІНОК

Селянин і молоді сеньйор

Один селянин хотів побачити короля, бо гадав, що він не такий, як решта людей. Спродав усе, що мав, та й пішов із дому шукати королівський палац. По дорозі він витратив усі свої гроші, але все-таки дістався до королівського двору. Побачивши, що король такий самий, як і решта людей, селянин сказав:

— Ну й дурень я! Витратив усі гроші, щоб побачити такого ж чоловіка, як сам! У мене залишилась тільки одна песета*.

Від розчарування у нього розболівся зуб. А ще він дуже зголоднів і не знав, що робити.

— Треба таки вирвати зуб, — сказав селянин сам собі. — Та коли я витрачу песету на те, щоб вирвати зуб, то в мене нічого не залишиться на їжу. А коли я поїм, зуб усе одно не перестане боліти.

Він побачив цукерню* і підійшов до неї. Йому закортіло тістечок. Він стояв і чекав: може, хтось пригостить, помітивши, що він такий голодний? Але всі мовчки минали його. Нарешті двоє молодих сеньйорів, аби поглузувати з нього, сказали:

— Скільки тістечок ти з'їв би?

— Я з'їв би їх хоч сто!

— Сто? Ну, стільки ніхто не зможе з'їсти за один раз.

— А я з'їм! — стояв на своєму селянин. — На що ми поб'ємося об заклад? — запитав він.

Урешті домовилися, що коли селянин не з'їсть сто тістечок, то дозволить вирвати собі зуб.

От сів селянин за стіл і почав їсти. Їв-їв,

їв-їв, з'їв аж тридцять тістечок, але відчув, що вже наївся, і сказав:

— Більше не можу, я програв, сеньйори.

Молоді сеньйори, розвеселившись, наказали йому йти з ним до циркульника. Той вирвав селянинові зуба, сеньйори розплатилися, а потім радісно гукнули:

— Чи знайдеться хтось дурніший за цього селянина, який заради тістечок згодився вирвати зуба?

А селянин їм:

— Це ви пошилися в дурні, коли згодилися нагодувати мене й вирвати хворого зуба.

Почувши це, усі стали реготати з молодих сеньйорів, яким довелося і заплатити за тістечка, і з ганьбою піти геть.

**СЛОВНИЧОК НЕЗРУЗУМЛИХ СЛІВ,
позначених у тексті зірочками:**

песета — іспанська грошова одиниця;

цукерня — кондитерська.

и

7

Художник
Ю. ПРАВДОХІНА

СМАЧНОГО!

На колір і смак товариш не всяк. Виступала недавно Лерка Севрючка в одній телепередачі — показувала кулінарні здібності. От тільки апетит у мене пропав. А чого? Самі прочитайте.

З виступу Лерки

Отакого намолола Лерка. Видно, піриг її був із суржику, як і мова. Допоможіть бідолашній Лерці спекти смачний піриг. А для цього складіть словничок кухаря, виправивши виділені слова, і надішліть до редакції.

Січас я навчу вас пекти вкусний празничний піриг із слоеного тіста. Візьміть кіло муки. Якої муки? Муки, білої, з якої хліб делают. Налийте стакан масла. У вас не ллється, бо в пачці? А моє — в бутілці. З-під уксусу. Тепер додайте чуть-чуть солі, сахару і сметани. І вимішуйте, поки не з'являться пухирці. Так, так, ще. О, у мене вже з'явилися. Причому на обох руках! А тепер випікайте в духовці півчаса. Не піриг

ДОДАТОК ДО СЛОВНИЧКА КУХАРЯ

СУРЖИК	УКРАЇНЬСЬКА МОВА
повар	кухар, куховар
кормити	годувати
вилка	виделка
обід з трьох блюд	обід із трьох страв
завтрак	сніданок
ужин	вечеря
тушити м'ясо	тушкувати м'ясо
овощі	овочі
біточки	биточки
катлети	котлети
картошка	картопля
блінчики	блинці
оладьї	оладки
пирожне	тістечко
морожене	морозиво
грязна посуда	брудний посуд
гязний хвартух	брудний фартух

Н

ривіт, юні леді і джентльмени!

Так, це знову я — Гаррі Поттер. У газеті «Щоденний пророк» нашого Міністерства магії я прочитав, що ви маєте свою республіку і парламент, належите до найзнаменитішого в Україні клубу і то-

привидів. Хіба що малят лякати. А нас попереду ще не таке чекає....

Маємо відшукати Таємну кімнату, де зачаївся страшний монстр. Він уже перетворив чотирьох юних чарівників на скам'янілі статуї, а Джинні, сестру мого друга Рона, зтяг до кімнати і погрожує вбити.

Може, павуки із Забороненого

Я - Гаррі Поттер!

ЗНАЙОМСТВО ДРУГЕ

лісу підкажуть, де знаходиться Таємна кімната. Ось вони — восьмиокі, восьмилапі, завбільшки з коня.

Та навіть вони бояться Василиска, Короля Змій. Це він у Таємній кімнаті! Я, здається, здогадуюся, де вхід до неї.

Але ви туди не ходіть! Василиск убиває поглядом. А в Таємній кімнаті він, вочевидь, ще й не один — там ще той, хто її відчинив.

Так, я не помилився — тут лихий маг лорд Той-Кого-Не-Можна-Називати...

*Щиро ваш містер Гаррі ПОТТЕР,
учень 2-го класу Школи магії
та чаклування, Хогвартс*

Барвінчата! Ви познайомилися із ще однією книгою Дж. К. Ролінг про юного чарівника — «Гаррі Поттер і Таємна кімната». Чи будемо продовжувати знайомство з ним? Звісно, це тільки для найвідважніших... І тих, хто вже має передплату на «Барвінок» з квітня і до кінця року. Отже, хто з вас читав книги про Поттера? Про що б хотіли запитати його?

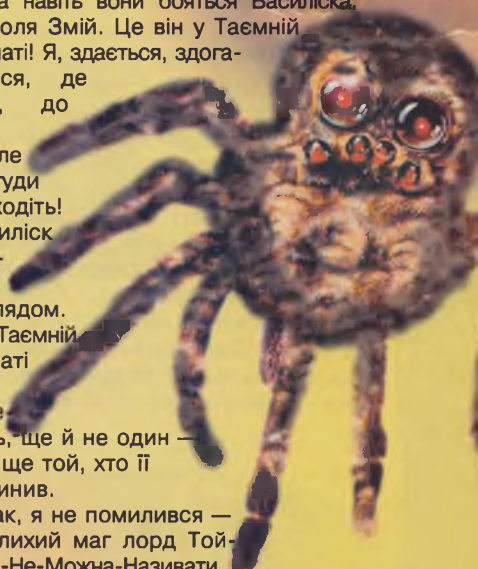
му звете себе барвінчатами. Тобто дуже допитливими. А дехто, може, й занадто! Бо вже зацікавився моїми уроками у школі чарівників.

Гаразд, при нагоді передам деякі наші підручники. Мабуть, «Заочний курс магії для початківців» чи «Основи чаклунства й заклять» для першого разу підійдуть? А з ними і мої улюблені книги — «Зустрічі з вампірами» і «Канікули з каргою». Ким передам? Звісно ж, совами. У нас вони працюють поштарями і кур'єрами.

Але це пізніше. А зараз коротка екскурсія. Мерщій до мого літаючого фордика «Англія». Що? Не вмістимось? Ага, вас не сорок, а двісті тисяч читачів. Але ж фордик не простий... Ось бачите, місце для всіх знайшлося. Тепер стартуємо. Одна-дві миті — і ми у знаменитій школі чарівників Хогвартс.

Приземляємося. Еге, та ми з вами потрапили на ювілей смерті привида Майже Безголового Ніка. Не бійтесь його гостей — це ж усього десяток вершників без голови та кілька сотень

9

Сьогодні ми спробуємо з вами, барвінчата, дослідити загадку “хлібних кілець”, які почали з’являтися в Англії ще у XVII столітті. Ці гігантські (від трьох до

форми — гадають квіти чи сніжинки. Є й очевидці цього дивовижного явища. “Ми почули сильний шум, хоча поблизу не було ніякого джерела звуку, — розповідають вони.—

гось? А ми просто ще не розуміємо, не навчилися читати “колову” інформацію...

А як ви гадаєте, барвінчата? Хто володар того велетенського циркуля і про що він нам хоче розповісти? Пишіть. Серед авторів найцікавіших версій розігруватиметься дитяча енциклопедія.

Підготувала Оксана ТАРАНЧЕНКО

Циркуль полем походив і загадку нам лишив

сімдесяти метрів у діаметрі!) кола на хлібних полях мають ідеальну форму — наче велетенський циркуль намалював їх. Але хто той циркуль тримав? Велетень? Чи нечиста сила? Саме так раніше люди й пояснювали виникнення загадкових кілець. А ще припускали, що то їжаки чомусь блукали по колу. Дехто стверджував, що ці кола утворюють смерчі або блискавки. Проте точної відповіді ніхто ні тоді — три століття тому, ні тепер не знає.

Загадкові кільця почали виникати в Північній Америці, Австралії, Азії. Тепер вони мають складніші

Шалений в ітер притис-кав нас до землі. Раптом усе стихло, і ми опинилися у центрі кола. Було так тихо, що аж у вухах дзвеніло”.

Японські вчені у молекулах прим’ятих рослин, що потрапили в ці дивні кола, виявили зміни. І спричинила їх досі невідома нам енергія. Може, й справді прилітають до землян літаючі тарілки і пишуть-розповідають нам про себе чи застерігають від чо-

НАМ ЛИШИВ

Художник В. БАРИБА

ЛВИЦІ

70

ЦЕНТР ЗАГАДКОВИХ

З бублейної хмари усім запитайкам енциклопедичний привіт!

Чесно зізнаюся: не думала і не гадала, що у світі так багато “безвідповідних” запитань. Тому зараз їх усі вивчаю і шукаю експертів-знавців, які б на них відповідали. А ще з-поміж ваших запитань вибираю найцікавіші — за них хтось із вас уже зовсім скоро отримає від мене призи.

Дуже сподобалося мені запитання Наталки ДЕРИЗЕМЛІ з Кіровоградської області: “Чому молоко біле, а не рожеве?” Я відразу згадала знаменитого знавця і любителя молока кота Матроскіна. Тому і спрямувала бублейну хмару до Простоквашина. Матроскін із дядечком Федором охоче погодилися відповідати на це запитання. Відповідав кіт, а дядечко Федір записував його розповідь. Тож ми з вами маємо ще одну статтю до нашої прикольної енциклопедії.

веселим: після нього з’являвся гарний настрій і всі усміхалися. Авжеж, із такого молока виготовляли кольоровий сир, кольорове морозиво, кольоровий кефір. Усі діти мали здорові білосніжні зуби.

Та це дуже не подобалося злому чарівникові Кар-лєсу. Якось він запросив усіх котів-пастухів до себе в гості і пригостив забудь-колою. І, звісно, вони всі забули чарівне заклинання. Відтоді молоко тільки біле. І не всі діти люблять його пити і їсти сир, а тому все частіше усміхається злий чарівник Кар-лєс.

МОЛОКО БІЛЕ?

А я планую у Простоквашині провести вчену раду котів — можливо, нам пощастить пригадати те чарівне заклинання. Любитель і знавець молока кіт Матроскін.

11

Чому

Барвінчата! А тепер поміркуйте і ви над такими запитаннями і надішліть свої розповіді до нашої “Енциклопедії”.

Колись дуже давно молоко було не тільки білим. Про це мені розповідав мій дідусь, а йому — його дідусь, а дідусеві мого дідуса — теж дідусь. Ми, коти, любимо слухати розповіді своїх дідусів. Тоді корівноньок пасли коти, які знали чарівне заклинання. Досить було його проказати, нагодувати корову зеленою травою — і вона давала зелене молоко. Паслася на конюшині — мала рожеве молоко, наїлася жовтих квіток — молоко ставало жовтим, голубих квітів — голубим. Усі діти тоді дуже любили пити молоко. І ніхто не вередував, адже щодня можна було мати молоко іншого кольору. Воно було не лише смачним і поживним, а ще й

- * Чому люди не вміють літати? (Діана СЕМЧУК, Житомирська обл.).
- * Чому на одному дереві не ростуть яблука, груші, сливи, вишні? (Ірина БАСЮК, Полтавська обл.).
- * Чому сорока — білобока? (Іван ТКАЧУК, Хмельницька обл.).
- * З якою швидкістю літає Баба Яга на мітлі? (Роман КЛЮЧНИК, м. Чернігів).

Упорядниця найприкольнішої у світі “Енциклопедії” ЯЗΙΚАТА ХВЕСЬКА

СУПЕРТЕСТ “Я — ГЕРОЙ!”

Справжніх моїх друзів запевняю, що цього року ми з вами не нудьгуватимемо. І дякую всім, хто відповів на запитання супертесту “Я — герой!”. А ще дуже прошу й надалі розповідати своїм однокласникам про “Барвінок”, про те, що стати барвінчатком (передплатити журнал на пошту) можна будь-якого дня. Хай збільшуватиметься наш гурт! А конкурси із призами у мене вистачить на всіх.

Героєм “Барвінку” оголошую Сашка РОМАНЕНКА з Полтавської області і нагороджую його атласом “Мандруймо у дивосвіт!”.

БАРВІНОК

“Барвінок” завжди друкував найкращі твори з малюнками найзнаменитіших художників. Цю казку ілюструвала в 1954 році відома художниця Кіра ГРИГОР’ЄВА.

Іван СЕНЧЕНКО

— Як же я влізу в тебе, коли ти зовсім малюсінька, ще й прозора та ніжна.
— Дарма, — відповідає квітка. — Ти тільки простягни вперед ручки.

Простягла Олеся ручки до квітки, і квітка почала більшати. Ось сховався в ній палець, ось уже не видно й руки по лікоть, ось і плечі вже в квіточці. Нарешті і вся

Олеся сіла на дні квітки й сидить. А там гарно, затишно, пахтить чимось ніжним-ніжним. А гляне Олеся через пелюсточки, і все навколо таке, наче дивиться вона через синє скельце.

“Еге, — думає Олеся, — та тут таки гарно. Хай тепер Василь пошукає мене, хай побігає!”

І справді, Василь скрізь бігає, зазирає за куші, за горбочки, аж упрів, аж чуб став мокрий, а Олесі не знайде, хоч плач!

Олеся сидить у квітці, сміється, а тоді чує — до квітки щось летить. Так гуде, як літак, ще й дзижить, а саме волохате, страшне.

Підлітло до квітки, сіло край пелюсточки, а потім швидко у квітку!

Злякалася Олеся, як замахає руками, як закричить:

— Ой, боюся, боюся!

Спинилося воно, побачило дівчинку в квітці і каже:

— Чого ти кричиш? Ти не кричи і не бійся мене. Я бджілка.

Глянула Олеся — і справді, бджілка перед нею. Хоч і волохатенька, а золо-

Як Олеся ЗАСНУЛА В КВІТЦІ

Казка

Жили на світі сестричка і братик. Сестричку звали Олеся, а братика Василь.

От якось і каже Олеся:
— Василю, чуеш, Василю, давай гратися в піжмурки.

— Добре, — відповідає Василь, — давай.

І почали вони гратися в піжмурки. Тільки як братик заховається, то Олеся бігає, бігає, а знайти Василя не може.

Стало їй дуже прикро від цього, то вона сіла й гірко заплакала.

Плаче й плаче, аж чує, хтось обзивається до неї:

— Чого ти, дівчинко, плачеш?

— Як же мені не плакати, — відповіла кризь слюзи Олеся. — Що я заховаюся, то Василь зразу мене знайде, а як Василь заховається, то я шукаю, шукаю, а знайти не можу.

— Ну, добре, — каже той самий голос.

— Я тобі допоможу так заховатися, що Василь тебе зроду не знайде! Ось лізь сюди!

Підводить Олеся очі, і що ж вона бачить? Синю-пресиню, красиву-прекрасиву квітку. Глянула на неї Олеся і каже:

75 років!

12

“Барвінку” —

Те, що лоскани читати мамі й тата, сьогодні читають барвінчат!

тиста, чепурненька, славна. Олеся й питає:

— А ти не вкусиш мене?

— Ні, що ти! — каже бджілка. — Сиди тільки смирененько.

Відсунулася набік Олеся, а бджілка пролізла на саме дно квітки, умостилася там гарненько, і що ж вона робить?

Випускає свій носик, встромлює його в донець квітки і починає смоттати. Носик той прозорий, і бачить Олеся, як по ньому підіймається чистий-пречистий і прозорий, як сльоза, та солодкий, як мед, нектар.

Засовалася Олеся, часто-часто почала облизувати губи та як запхикає!

— Чого ти? — питає бджілка.

— Еге, чого, — відповідає Олеся. — Бо мені нектару теж хочеться.

— То летімо до мене додому, — каже бджілка, — там ласощів різних — скільки душа забажає.

Усміхнулася Олеся. Потім засмутилася.

— Як же я полечу, коли в мене крилець немає?

— А ти на мене сідай. Отак. От добре! Міцно тільки!

Сіла Олеся на бджілку, вхопилася руками їй за шию, бджола замахала крильцями, загула й полетіла.

І прилетіли вони додому до бджілки. А дім у неї дерев'яний, двоповерховий. Сам дім білий-білий, а покрівля блакитна. І як тільки долетіли до цього будиночка, так і запахло медом. Олеся й питає:

— А чого тут так медом пахне?

— Бо тут бджілки з нектару мед роблять. Ходімо глянемо.

Як зайшла Олеся всередину, то аж зойкнула. Все в будиночку було зроблене з меду! Стоїть Олеся, дивиться, аж слинка котиться.

— Ти, може, меду хочеш? — питає бджілка.

— Еге, хочу, — відповідає Олеся і каже це тихенько-тихенько.

— То добре. Сідай отут.

Посадила бджілка Олесю за стіл, принесла цілу миску з медом, хлібниці з хлібом. Тільки і миска, і хлібниці, і хліб — усе з меду. І мед у мисці теж медяний.

— Ну, їж.

Взяла Олеся медяну ложку, медяний шматочок хліба, набрала меду в ложку, їсть. А мед такий солодкий, такий смачний, що вона

не помітила, як і шматок ложки відкусила!

От коли наїлася меду Олеся! Посідила трохи і враз згадала про Василя.

— Ой, лишенько! Та це ж він, бідолашний, бігає скрізь та шукає мене!

Шкода стало Олесі брата. Вона підвелася, виглянула у віконце та як загукає з усієї сили:

— Василю, Василю! Я осьдечки! — і прокинулася. Бо, бачте, все це їй — і про квітку, і про бджілку, й про мед — приснилось.

Василь теж хотів, щоб йому приснилось таке, але в нього нічого не вийшло. Не люблять Василя квіти. Він їх шаблею своєю січе. А Олеся здмухує з них ранню росу і вдихає їхні пахоці. Коли й хлопці будуть робити так, то, може, і їм приниться таке...

Вітає, вітає! Мудрененьк будемо!

Я, король славнозвісної країни Мудрагелії Мудрило Перший і Останній, вітаю всіх мудрагельок-барвінчат і кваплюся розповісти, якого листа я оце отримав від свого сусіди Рдумортиха.

Шукаймо ім'я містечка для містечка

МУДРАГЕЛІЯ

74

"Вельмизневажений Мудриле! Пишу тобі цього листа з одного нецікавого містечка, що знаходиться у близькій батьківщині — 20 годин їзди повільним експресом. Зібралося тут дурне товариство з усіх усюд, щоб придумати погану назву цьому містечку. Є у вас те слово, що потрібне, а з протилежним значенням. Пишу тобі листа без надії, що ти і твої не мудрагельки не допоможете мені. Забув, що вони ненавидять ховати мовні скарби. Сварю їх за це. Хай твої бездарні помічники не пасуть передніх у цьому легкому завданні. Їм це піде на шкodu. А коли я здобуду поразку у конкурсі на гіршу назву містечка і втрачу дешевий приз, ми разом посумуємо. Хай твої не мудрагельки повільно беруться до відпочинку. Твій лихий і підлий сусіда Рдумортих".

Барвінчата! Я здогадався, якими словами зловживають мешканці того містечка, де перебуває Рдумортих. А ви? Усі слова, виділені кольором, замініть словами з протилежним значенням. Називаються вони ... Та досить із вас

підказок — читайте лист мого сусіди Рдумортиха і допомагайте йому вибороти приз у конкурсі. Придумайте свою назву цьому дивному містечку. На автора найкращого чекає приз.

А тепер зазирнімо до студії звукозапису "Зірки Рдумортиха". Усіх казкових співаків — Телесика, Лускунчика, Карлсона, Пеппі Довганчохоу і Котика — упізнала Оля КРАВЕЦЬ із Дніпропетровської області, вона й нагороджується касетою із записами гурту "ВВ".

А тим часом за вашими, мудрагельки, пропозиціями тут zorganizовуються нові музичні гурти.

Вінні-Пух та Паць співають у дуєті "Медові ласуни" (Аня СОРОКА, Миколаївська обл.).

Хлопчик Мізинчик прибрав собі сценічне ім'я Велетень (Сергій СУПРУНОВСЬКИЙ, м. Хмельницький).

Мишка-шкряботушка, жабка-скрекотушка, зайчик-побігачик, вовчик-братик, кабан-іклан і ведмідь-набрід утворили "Хор новоселів" (Ірина ТРОФИМЕЦЬ, Сумська обл.).

Карабас-Барабас і Маркіз Карабас мають шалений успіх у дуєті "Руки вгору!" (Олена і Олексій КОЛОДКО, Сумська обл.).

Карлсон і Малюк виступатимуть у дуєті "Мо-

ре веселощів" (Андрій БЕЗРОДНИЙ, м. Київ).

Поплескаймо їм!

Мудрило Перший і Останній

ПІДКАЗКИ ВЧИТЕЛЯМ

ПОЧАТКОВА

ШКОЛА

Березневе число журналу "Початкова школа", як і завжди, містить багато цікавих методичних підказок учителям. Це, зокрема, тестові завдання з читання та англійської мови, сценарій екологічного ранку, розробки уроків до Шевченківських днів, економічні ігри, ігри-подорожі "У світ добрих вчинків".

Журнал також пропонує читачам нарис про Героя України — вчительку початкових класів із Черкаської області Т. С. Прошкуратову.

Не ходіть на Берклі-сквер!

Малювання
Вікторії
Боягузів

Привіт усім страшкам! Сьогодні на засіданні "Товариства Відважних Боягузів" розповім вам про свою невдачу і водночас вдалу подорож. Скажете, так не буває? А ви послухайте.

Прочув я, що є в Лондоні (ми ж з вами добре знаємо, що найзнаменитіші привиди мешкають в Англії) на Берклі-сквер будинок, у якому

можна побачити найжахливіших привидів. Авжеж, хіба міг я, Найвідважніший із боягузів, не зустрі-

реночувати в будинку. Але завжди такі спроби закінчуються трагічно.

Лорд Літлтон був людиною сміливою.

Він озброївся рушницею із срібними кулями. Кажуть, що нуці, виготовлені із шестипенсових монет, захищають від нечистої сили. Проте навіть вони не перешкодили привидам у темряві напасти на лорда — до ранку він збожеволів.

Якщо відважилася переночувати там і одна

тися з ними?! Тож позичив спорядження у мисливців за привидами — і костюм, і пастки на привидів — та й вилетів примісінько до Лондона.

Коли я знайшов потрібний будинок на Берклі-сквер, мене оточили тамтешні хлопчачки і... просто не пустили до будинку. "Спочатку, — кажуть, — послухай нашу розповідь, а тоді вирішуй, йти чи не йти". Послухайте і ви її.

У цьому будинку мешкає багато привидів. Один із них — дух замученого малюка, він завжди невтішно плаче. Другий привид — дівчина. Вона кричить так, що волосся на голові стає дибки. Ще одна примара — моряк, котрий необачно залишився ночувати в цьому будинку. Привиди так налякали його, що він випав із вікна і приєднався до їхньої компанії.

Уже майже двісті років сюди їдуть і їдуть туристи-відчайдухи. Дехто із них відважується пе-

жінка. Вранці її знайшли залякляко від страху. Лікарі намагалися дізнатися, що їй так налякало.

Проте вона відмовилася розповідати, бо то було таке страхіття, що неможливо описати. Наступного дня вона померла.

Згодом знайшовся ще один сміливець, який погодився переночувати в тій кімнаті, — аби дізнатися, що ж там відбувається. Вранці його знайшли мертвим зі спотвореним від жаху обличчям. Відтоді вже більше ніхто не турбує лихих привидів цього будинку.

Після такої розповіді я вирішив не випробувувати долі (бо хто ж тоді проводитиме засідання "Товариства Відважних Боягузів"?), і не залишився на ночівлю в будинку на Берклі-сквер. І ви туди, і відважно мої страшки, ніколи не ходіть!

Найвідважніший із боягузів

Розповідь записала Оксана ТРАНЧЕНКО

Юний друже!

Сьогодні ти вперше побачиш у своєму улюбленому "Барвінку" футбольну сторінку, яка відтепер чекатиме на тебе у кожному номері журналу. Адже футбол — одна з найпопулярніших ігор людства. І наші гравці та тренери відомі в усьому світі. Але подальші успіхи українського футболу неможливі, якщо ти та твої друзі колись не заміните їх.

Тому за ініціативою Федерації футболу України цей рік проголошено "Роком шкільного футболу". Уже впроваджуються спеціальні уроки фізкультури. Введені, що спеціальна сторінка у "Барвінку" і суперконкурс зацікавлять і допоможуть тисячам хлопчаків і дівчаток.

Бажаю всім великих успіхів за партами і на зелених полях. Любіть футбол — і він подарує вам багато незабутніх хвилин, загартує тіло й волю.

Президент Федерації футболу України

Григорій Сурків

Григорій Сурків

"ФОРВАРД"
16
КЛУБ

УВАГА! СЕНСАЦІЯ!

Сповістіть батьків, учителя фізкультури. У класі та в школі. Друзів і знайомих про те, що:

Федерація футболу України та редакція "Барвінку" підписали офіційну угоду про запровадження в журналі футбольних сторінок і відкриття клубу "Форвард".

Відтепер зноомера ви будете знайомитись з історією цієї захоплюючої гри, її правилами, технікою, спеціальними вправами для тренування. Лише для вас про це розповідатимуть

Усім громадянам Барвінкової республіки!

футбольні знаменитості. Ці сторінки стануть для кожного першим підручником з футболу. Ви будете знати про нього більше, ніж ваші ровесники, гратимете краще. У цьому вам допоможе і суперконкурс "Вирішальний удар". Перший віце-президент Федерації футболу п. Олександр БАНДУРКО гарантує для його переможців 100 неймовірних призів.

Отже, м'яч на центр поля, суддя подає знак — свисток...

В ГОСТЯХ У КЛЮ

Про минуле футболу та його героїв розповідатиме сама муза Клію — покровителька історії, дочка грецького бога Зевса.

РОЗПОВІДЬ ПЕРША: ІМПЕРАТОРИ І М'ЯЧ

Гра у м'яч відома людям із прадавніх часів. Ще при дворі японського імператора Кемарі у 2650 році до нашої ери грали у щось подібне до футболу. Гравці повинні були забити гол у ворота, які дуже нагадували сучасні. Щоправда, їм не дозволялося опускати м'яч на землю. А тому гравці намагалися увесь час утримувати м'яч у повітрі, б'ючи по ньому ногами.

І давньокитайські рукописи розповідають про схожу на футбол гру "дзюню", яку полюбляв імператор Чень-Цзи та його придворні.

Ганяли м'яч і в Стародавній Греції, де шанували

спорт і де народилися Олімпійські ігри. Там гра називалася "епіскірос", і участь у ній брали не лише юнаки, а й дівчата.

Подобалася гра у м'яч і римлянам. Навіть імператор Август виконував вправи з м'ячем — набивним і надувним. Про це пише римський історик Гай Светоній Транквіл.

А коли ж з'явився надувний футбольний м'яч, не знає ніхто. Проте вже у віршах давньоримського поета Марціала згадується шкіряний м'яч. Археологи під час розкопок знайшли глиняну кулю, помережану лініями, схожими на шви на футбольних покришках. Вчені стверджують, що це — модель шкіряного м'яча, і їй 2300 років!

ФУТБОЛЬНА АБЕТКА

Арбітр (рефері або суддя) — людина, яка стежить, щоб футбольні дітримувалися на полі встановлених правил. Він приймає остаточне рішення.

Асистент арбітра — помічник арбітра за межами поля. Він теж фіксує порушення правил, насамперед вихід м'яча за межі поля та перебування гравців атакуючої команди в положенні "гоза грою".

Аут — перетинання м'ячем бокової лінії поля. До гри м'яч повертає гравець команди суперниці — вкидає руками. Це єдиний випадок, коли польовому гравцеві дозволяється брати м'яча в руки.

«ВИРІШАЛЬНИЙ УДАР»

Участь у цьому суперконкурсі може взяти кожен. Але не забудь перевірити, чи маєш передплату до кінця року. Бо перший тайм починається з цієї миті, коли ти читаєш, і триватиме до 30 грудня. У ньому треба забити всі пенальті, тобто виконати всі завдання.

Тайм складається з турів. Після кожного Федерація футболу визначатиме переможців і найактивніших учасників, які нагороджуватимуться призами — м'ячами, формою, футбольною атрибутикою. Після кількох турів з'ясуватимуться володарі суперпризів — поїздок на матчі Ліги чемпіонів, які відбуватимуться в Україні.

А вже 26 травня хтось із барвінчат разом із дорослим будуть запрошені на фінальний матч Кубка України. Федерація оплатить залізничні й автобусні квитки в обидва кінці на дві особи, забезпечить безплатним проживанням.

Про суперконкурс і про вас писатимуть у газетах, говоритимуть телебачення, радіо, в Інтернеті.

Увага! Листи з відповідями надсилати «Барвінку» з позначкою на конверті — «Вирішальний удар». Вкажи, чи передплачуєш журнал. Якщо квитанція у редакції — нагадай.

Художник В. Дунаєва

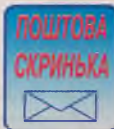
ТУР ПЕРШИЙ

17

1 У якому році було створено футбольну команду київського «Динамо»? Коли і з ким кияни зіграли першу офіційну гру, з яким рахунком вона закінчилася? Коли динамівці вперше стали чемпіонами України? Які призи європейського футболу здобули кияни?

2 Знайдіть десять розбіжностей на малюнках.

Відповіді на завдання першого туру слід надіслати до 1 квітня.

«Чому футбольні ворота мають такі дивні розміри?»

Василь КЛИМЧУК,
м. Запоріжжя».

Відстань між стійками (штангами) воріт — 7 метрів 32 сантиметри, а нижній бік поперечини повинен бути на висоті 2 метрів 44 сантиметрів від землі. Чому не круглі числа? Це вони для нас не круглі, а в англійців (родоначальників футболу) ці розміри становлять відповідно 8 ярдів і 8 футів.

До речі, обидві стійки та поперечина повинні бути білого кольору і мати однакову ширину і товщину (або діаметр) — не більше 12 сантиметрів.

а узліссі Казкового Лісу стоїть соба-
ча будка. Біля неї старий пес із ме-
даллю на шиї Бровко Барбосович.
Він щойно прибив над будкою вивіску

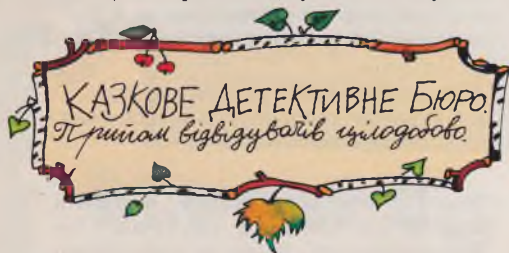

Всеволод
НЕСТАЙКО

Казковий

Пригодницька повість-казка
(із серії "Незвичайні пригоди
в лісовій школі")

Барбосо

і тепер сидить біля будки, грає на гітарі і співає:

18

*Працював я в міліції
Пошуковим собакою.
І на пенсію вийшов я
Із медаллю-знакою.
Та не хочеться мені байдикувати,
Хочеться іще попрацювати!
Тому й відкрив оперативне
"Бюро Казкове Детективне".
Злодіїв казкових я шукатиму,
Злочини казкові розкриватиму...*

Хотів Бровко Барбосович і далі співати, аж тут із лісу, накульгуючи, вийшла бабуся.

— Здається, перший клієнт іде, — мовив сам до себе Бровко Барбосович, відклав гітару, поправив медаль на шиї і привітно усміхнувся бабусі. Та бабуся на усмішку не відповіла — вона була розгублена і засмучена.

— Ой, пропала! Ой, пропала! — забідкалася бабуся, підходячи до Бровка Барбосовича. — Я ж без неї як без рук, тобто як без ніг!..

— Що у вас пропало, шановна?.. Здрастуйте! — привітався Бровко Барбосович.

— Мітла моя пропала! Здрастуйте! Мітла! — скрушно похитала головою бабуся. — Бачите, кульгаю я. Одна нога в мене кістяна. Хіба з такою ногою находишся?.. А в мене робота оперативна — весь час туди-сюди, сюди-туди.

— А що у вас, пробачте, за робота? Ким ви працюєте?

— Ну й детектив!.. Не впізнав! Бабою Ягою працюю я! Але зла нікому не роблю. Я Баба Яга — артистка! По театрах літану, у спектаклях виступаю, діточок розважаю!.. Мені без мітли не можна. З театру в театр не встигатиму, вистави зриватиму.

— Я, звичайно, вас одразу впізнав, пані Яго! — чемно сказав Бровко Барбосович. — А спитав для протоколу, справу ж завести треба! — Узяв із будки чистеньку папочку, начепив окуляри і каліграфічним почерком написав: "Перша справа. Баби Яги заява — про зникнення мітли". Тоді спитав:

— А які особливі прикмети?

— Чиї, мої? — здивувалася Баба Яга.

— Ваші прикмети я сам прекрасно бачу. Мітли вашої!

ВІЙ ДЕКТИВ БРОВКО ОВИЧ

ДРУГА СПРАВА

Тільки зникла Баба Яга, як з лісу вибігла захекана Пантера Ягуарівна, вчителька математики і класний керівник лісової спеціалізованої школи з ведмежою мовою викладання.

— Ой, Бровко Барбосовичу, здрастуйте! — вигукнула вона.

— Здрастуйте, Пантеро Ягуарівно! Що значить "ой"?

— Ой, біда, біда!.. Зникли двоє моїх учнів! І це я, я винна! — заламуючи лапи, вигукнула Пантера Ягуарівна.

— Заспокойтеся, будь ласка, і розкажіть усе по порядку. Для протоколу! — Бровко Барбосович витяг із будки другу чистеньку папочку і написав: "Друга справа. Про зникнення учнів лісової школи".

— Ну, пишіть, пишіть! Вони базикали на уроці, незважаючи на мої зауваження.

— Хто?

— Зайчик Кося Вухань та іжачок Колько Колючка. Я їм один раз зробила зауваження, другий... А на третій виставила їх із класу... Ой, і нащо я це зробила? — знову почала заламувати лапи Пантера Ягуарівна. — Бо коли скінчився урок, вони зникли!

— Та-ак! — поправив окуляри Бровко Барбосович. — Ваша справа серйозна! Хоч яка б мітла не була — це предмет неживий, мітла! А школярки лісові — це істоти живі. Справи місцями міняємо — зі школяриків починаємо! Ходімте до лісової школи. Мушу взяти слід.

І вони рушили до лісової школи.

(Далі буде)

— Чарівна вона в мене! Летюча!

— З крилами?

— Ну де ви бачили мітлу з крилами?! Просто чарівна вона. Як сказати: "До мети, мітло, леги! Куди скажу і покажу! Абракадабра. Кадабраабра! Жжух!" — вона й полетить... Ой! — затулила собі рота Баба Яга. — Тільки ж ви — нікому-нікому!..

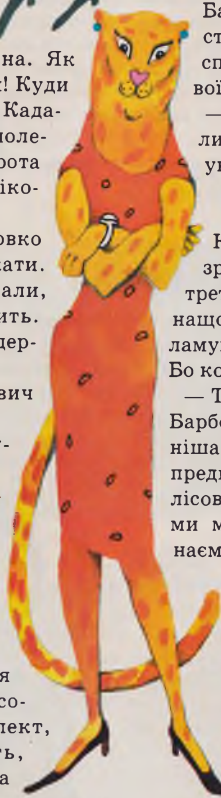
— Ну що ж, — сказав Бровко Барбосович, — спробую пошукати. По запаху. Раз ви на ній літали, мітла вами й пахнути мусить. Дайте вашу руку, якою ви за держак мітли трималися.

Понюхав Бровко Барбосович руку Баби Яги:

— Все! Запам'ятав! Шукатиму!

— Знайдете — я в боргу не залишусь! — ударила себе в груди Баба Яга. — Чекатиму з нетерпінням! Моя адреса: Лісовий проспект, тринадцять, хатинка на курячих ніжках.

Попрощалася Баба Яга і пішла.

АЛОЕ БУВАЄ РІЗНЕ

Напевне, всі ви, барвінчата, знаєте про лікарську рослину алоє. Авжеж, вона не раз допомагала вам позбутися болю. Але алоє буває різне. На нашій планеті росте алоє-трава, алоє-кущ, алоє-ліана і навіть алоє-дерево. В Африці парки і сади прикрашають алоє Байнеса. Це — дерево заввишки 10—18 метрів.

ГОСТИНЦІ З КОСМОСУ

Щороку наша планета отримує чимало гостинців із космосу — метеорний пил і метеори. Більша частина їх згоряє в атмосфері. Коли маленькі метеори розпадаються, то на нічному небі з'являються мерехтливі смужки світла. Їх називають падаючими зірками.

А ті метеори, що досягають поверхні Землі, називаються метеоритами. Деякі вчені вважають, що багато мільйонів років тому в нашу планету врізався величезний метеорит. Здійнялися такі хмари пилу, що затулили Сонце. Температура знизилася — загинуло багато тварин і рослин, у тому числі й динозаври.

ОСТРІВ-КОЧІВНИК

За 280 кілометрів від канадського порту Галіфакс лежить невеликий острів Сейбл. Океанські хвилі розмивають його західне узбережжя, і воно поступово зникає під водою. Натомість східне узбережжя, навпаки, "росте" — вітер і хвилі наносять сюди пісок. Отак і виходить, що острів рухається із заходу на схід. До того ж із пристойною швидкістю — 230 метрів за рік. Протягом останніх двох століть острів "подолав" 42 кілометри.

ХОЧЕШ - ВІР, А НІ - ТО ПЕРЕВІР...

- ◆ У світі залишилося не більше тисячі великих панд — бамбукових ведмедів.
- ◆ Людський мозок може вмістити таку кількість інформації, якої не містить у собі жодна бібліотека.
- ◆ У відкритому океані цунамі рухається зі швидкістю 900 кілометрів за годину.
- ◆ Найдовше не було дощу в пустелі Атакама (Чилі) — 400 років.
- ◆ Велосипедист може розвинути швидкість до 48 кілометрів за годину.
- ◆ По-справжньому пітніти можуть лише люди і коні.
- ◆ Ріка Амазонка щосекунди виносить до Атлантичного океану 200 000 кубометрів води.

Підготував Ігор КОЗАЧЕНКО

Художник В. БАРИБА

ЦІКАВИНОК

БАНК УСІЯКИХ

20

Хочете змайструвати телефон? Візьміть дві сірникові коробки, між ними протягніть нитку — і “говорить” із другом, який перебуває у сусідній кімнаті. Авжеж, нитка лише щось “шепотітиме”, але ж ви знаєте: то говорити друг, і йому ви потрібні. Подібний телефонний пристрій знайшли археологи в одному із старовинних палаців у Перу. Там мотузок з’єднував не сірникові коробки, а посудини з гарбузів. Тому

давньому телефону — не менше тисячі років.

Попередників у телефону було багато, але справжній винайшли відразу двоє людей.

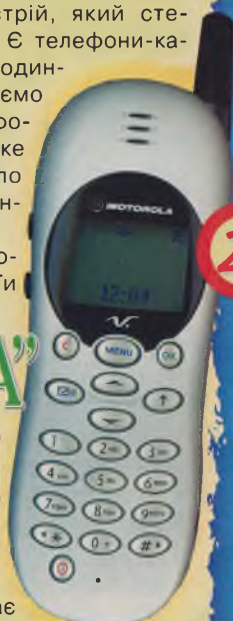
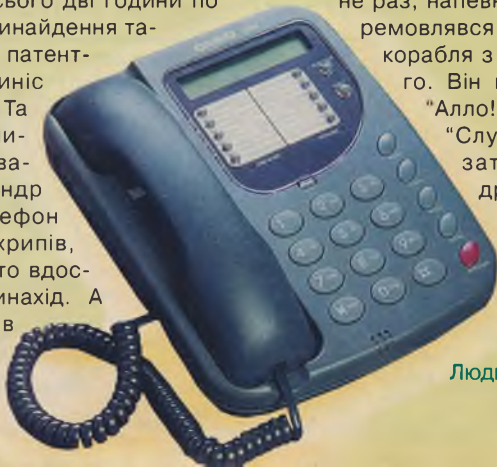
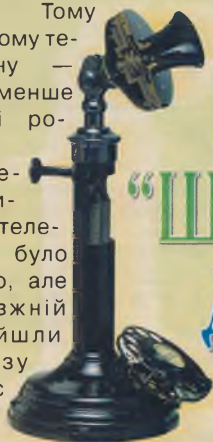
14 лютого 1876 року американський інженер Александр Белл запатентував прилад “для передавання телеграфом звуків голосу”. Всього дві години по тому заявку про винайдення такого ж апарата до патентного бюро приніс фізик Ілайш Грей. Та першим винахідником телефону вважається Александр Белл. Його телефон говорив тихо, хрипів, але інженер уперто вдосконалював свій винахід. А вже через рік в Америці було відкрито телефонну

станцію. Коли ж у 1922 році Белл помер, то в США на хвилину замовили всі телефони — понад тринадцять мільйонів.

Сучасні телефони вміють не лише передавати звук на відстань. Вони запам’ятовують номери і самі з’єднують з абонентом. І навіть запобігають грипові: у слухавку таких телефонів умонтовується пристрій, який стерилізує її поверхню. Є телефони-календарі, телефони-годинники... А нині ми маємо ще й мобілки — телефони без дротів. Про таке раніше можна було прочитати лише у фантастичних творах.

Дзень-дзень! Задзвонив телефон. Ти

Від “ШЕПТУНЧИКА” ДО МОБІЛКИ

прикладаєш слухавку до вуха і кажеш: “Алло!” А що означає це звичне слово? При-

йшло воно до нас із моря і народилося набагато раніше за телефон. Бачив

не раз, напевне, в кіно, як перемовлявся капітан одного корабля з капітаном іншого. Він кричав у рупор:

“Алло!”, що означало:

“Слухай!” Тож і ти, зателефонувавши

другові, кажеш йому: “Алло!”

т о б т о

“Слухай!”

Людмила ЛІЩИНЬСКА

3 КОЛЕСА

27

УСЕ ПОЧАЛОСЯ

ЛОТО

Напередодні свята сміху і веселощів 1 квітня на острові Траж у морі Хімс славні козарлюги Гриць Всезнайло та Ясь Всевміло вирішили провести опитування і з'ясувати, які у вас, барвінчата, справи з почуттям гумору. У цьому "Першоквітневому лото" ви знайдете шість цікавинок, одну з яких

вигадано. Маєте її впізнати і в листі до "Веселого коша" назвати номер. Серед тих, у кого з почуттям гумору все гаразд, розігруватиметься книга Ярослава Стельмаха "Голодний, злий і дуже небезпечний". Хто не знайде неправдиву цікавинку, той теж не залишиться без призу — адже він "проковтне" першоквітневий жарт.

кіш

22

ВЕСЕЛИЙ

ПЕРШОКВІТНЕВЕ

1

КУРИ-ЧИСТЬОХИ

У Фінляндії побутує така традиція: навесні дорослі загадують дітям зловити усіх курей і помити їм ноги.

2

КОЖЕН — ЛІВША

Кожен японський школяр на спеціальних заняттях вчиться бути лівшею — пише неробочою рукою.

3

СУВЕНІР НА ЗГАДКУ

Жителі Нової Зеландії люблять плести банелюки (плетеники). Їх охоче розкуповують туристи — як сувеніри на згадку про подорож.

4

ЛИН ЛИНЯЄ

Рибу лин назвали так тому, що вона, опиняючись на березі, змінює своє забарвлення (линняє) — вкривається темними плямами.

5

ВІЧНИЙ ЛІХТАРИК

Одна з англійських фірм випускає "вічний електричний ліхтарик" і дає гарантію на нього на все життя власника. Ліхтарик не посується, не б'ється, не іржавіє. Але в гарантійному талоні є застереження: "Фірма не несе відповідальності за наслідки нападу на ліхтарик акули, ведмедя і дитини".

6

З ПРИВИДАМИ ДОРОЖЧЕ

Той, хто хоче купити в Англії будинок з привидами, має заплатити за нього на 25 відсотків більше, ніж за такий же будинок, але без привидів.

СВЯТКОВІ ПЕРЕГОНИ НА ЖИРАФАХ

— Мамо, я розсипав сіль на скатертину.
— Пиди збери.
— А правду кажуть: якщо розсипати сіль, то буде сварка?
— Кажуть, так.
— А якщо то була не сіль?
— То й сварки не буде. А чому питаєш?
— То була не сіль, а розлив чорнило.

Наталя БУГЕРКО,
Тернопільська обл.

Художник В. ДУНАЄВА

Кіт гнався за мишею, але та встигла сховатися у нірці. Кіт підійшов до нірки і загавкав. Здивувалася миша: кіт — і гавкає! Визирнула з нірки, а кіт — хан!
— І з'їв її. Потім облизнувся і сказав: "Як добре знати іноземну мову!"

Антоніна ЗІНЧЕНКО,
Київська обл.

— Скажи-но мені, Петренко, звідки взялися плями на Сонці? — запитав вчитель.
— То не на Сонці, Федоре Івановичу, то чергові погано помпили вікна, — відповів учень.
Олена ІОНОВА,
Кіровоградська обл.

— Петрику, ти навіщо шапку зняв? На вулиці ж холодно!
— Учора сусідка пропонувала цукерку, а я був у шапці і не почув.

Ірина ПОСТРИГАНЬ,
Черкаська обл.

ШКІЛЬНА ПРИКМЕТА
Якщо у вчителя поганий настрій — чекай велике і складне домашнє завдання.

Дмитро СЕРГІЄНКО,
Волинська обл.

Короткий зміст попередніх розділів

Щоб знайти ліки для свого друга Васька, Владко Туровець на машині часу вирушає у минуле — в 988 рік. Але він запізнився: волхва Осьмомисла, який володів цілющим рецептом, уже нема в живих. Владко знайомиться із його внуком — Ладком. Разом хлопці вирушають до дідусевого друга Яровида, але їм на перешкоді стають Пекові слуги на чолі з магістром Макаріусом.

ЧИТАТИ!

24

ЗУСТРІЧ ІЗ ГУДОМ СТАВРОВИЧЕМ

Хлоп'ята ще довго сиділи у схованці. Посутеніло.

— Рушаймо, — сказав Ладко. — Це Мал та В'юч були. Родославичі.

Щоб підняти затоплений під старою вербою човен, хлопцям треба було б ще років зо три кашу їсти.

— Якби це гуж! — Лад обтер чоло. — Ну, мотузка...

Владко витягнув із рюкзака тонкий нейлоновий канат. Русич із сумнівом узяв його. Натягнув, настилав ногою.

— Оце міць! — прошепотів захоплено. — Я хутко! Тут на болоті тур рикає!

Тур, величезний дикий бугай, слухняно йшов за хлопцем. Владко та вовк Ручак аж позадували злякано.

— І він тебе слухається?!
— Попробах! Ми ж Туро-

вичі — по роду!

— То ми, виходить, з одного кореня — моє прізвище Туровець! — вигукнув Владко.

— Ось бач! Це мене дідусь навчив. Він добре з тваринами розмовляв.

Тур міг би і корабель виволікти. Русич ткнув йому щось до рота. Тоді й Владко хутко розірвав рафадкову упаковку і пригостив Тура цукром.

Вільні води Славути-Дніпра стрімко несли човна по хвилях. Ладко вправно кермував веслом.

— Тату! Тату! — зненацька почулося з берега. — Глядіть! Хтось пливе!

— А й правда, — відповів йому другий голос. — Егегей! — Приземкувата тинь склала руки ковшиком. — Верни сюди! Якщо чоловік добрий — юшкою нагодуємо!

— Пристанемо, — повернув до берега русич, — цілий день ні рісочки в роті!

— Хе, день! Я ось тисячоліття голодний! — пожартував Владко.

Лише човен ткнувся у берег, Ручак стрибнув на пісок.

— Що за проява*? — вигукнув чоловік. — У мене ж коні там!

— То Ручак! Він свійського не бере! — за-

спокоїв Ладко.

— А чи не грек ти часом, отроче? — роззираючи Владкову синтетичну, з відліском куртку, дивувався чоловік.

— Та він такий грек, як ви половець! — засміявся Ладко.

— Умгу! — недовірливо гмикнув пастух. — Дане, — кивнув хлопцеві, — дайно кресало*. Ми лінка зготуємо.

Іван
ПРОСЯНИК

Фантастична
повість*

За Гру!

* Продовження.

МИ ЛЮБИМО

Кремінь сік, сік іскри, але мох лише тлів. І тоді Туровець дістав сірники — вогонь так і охопив суху березову кору.

— Жиж! Живий Жиж! — Пастухи від здивування округлили очі.

Владко простяг чоловікові коробку.

— Он воно який вогонь святий! — роздивлявся сірники пастух. — І букви наші, пастухі.

— Русич він, русич! — ще раз сказав

кричав птах. Ладко насторожився. Гуду Ставровичу теж передався хлопців неспокій. Ще дуже він стривожився, як

почув про тих воронів — Пекових слуг.

— Еге, тут треба все з Усладом Силувичем обміркувати. Досьорбуйте та хутко підемо на наше дворище.

КАРА

Дворище виринуло зненацька високим частоколом загострених згори колод. Гуд ударив палицею в наглухо зачинені ворота. Завалували пси.

— Кого там носить по темені лихий? — загуло з дворища. — Всі у нас тут!

— Усладе, а Гуда ж то немає!

Ворота протяжно заскрипіли і відчинилися. У воротах стояв широкоплечий чоловік у полотняній сорочці.

— А це що за чужинець? — Услад Силувич підозріло оглянув Владка.

Але псів відігнав, розчинив ворота ширше. — Заходьте.

— Не чужинець він, свій, допомогти треба, — сказав Гуд Ставрович.

Коли Ладко розповів про сьогоднішню пригоду, Услад Силувич мовив:

— Проведу я вас трохи — до Старого Святилиця. Човном туди відвезу, бо берегом завжди половецькі вивідники ошиваються. А далі ви самі сухим річищем — до Перяслава.

Владко залишив Гуду Ставровичу гостинці — вийняв із рюкзака рибальські гачки, волосінь. І наткнувся на п'ять патронів на великого звіра — тато забув викласти. Навіщо вони йому без рушниці? Але про всяк випадок поклав їх до кишені.

Пливли усю ніч. А коли почало світати, попереду з туману з'явилася гора — Старе Святилице. Сховали човен в очереті, а самі зійшли на вершину. Вінчав її величезний, у три обхвати, круглий, як соняшник, камінь з таємними знаками. Знайшли під ним торбинку,

Ілюстрація: Микола Пилипчук

д друга

дьми

Ладко. — Лишень із далеку-далекого. Там у них змії страшні воду отруїв. Хвороба люд нищить. Ми по зілля цілюще ідемо...

— Святе ж діло — за друга грудьми стати, — сказав старий пастух.

— А ти, хлопче, чи не внук Осьмомислів часом? Так я й знав! Он чого на тобі волховський знак. Твій дід мене, Гуда Ставровича, порятував від смерті — зіллям цілющим напував...

Усі, обпікаючись, почали сьорбати юшку. Десь здалеку за-

25

розвели вогнище. Ладко звів руки догори й почав молитися:

— Господи Боже! Всемогущий Свароже!

Дай мені сили Тебе видіти!

Дай мені мудрість Тебе розуміти!

Дай мені радість Тебе славити!

Бо Ти — Світло над Світлом!

Бо Ти — Мудрість над Мудрістю!

Бо Ти — Радість над Радістю!..

— А ми діти малі! — підхопив молитву Услад Силович.

Лише хотіли спускатися — кінське хоркання почулося. У кухухах наопац, у кудлатих шапках, при нагаях та шаблях їхали половці. Довелося Усладу Силовичу і хлопцям у траві залягти, чекаючи вечора, щоб непомітно рушити далі.

А половці, зо два десятки, стали під горою табором. Як почало сутеніти, розвели вогнище. Хлопці прислухалися до їхніх розмов. Диво — і русич між половцями озивається:

— Ото ж бо й кажу, це — найкращий час напасти на столийн град Київ.

Владко жажнувся цих слів... Патрони на звіра забряжчали в кишені. Ось для

чого вони знадобляться! І до Услада Силовича тихо каже:

— А ви зможете пророкостати згори страшні слова на їхні голови?

— Щоб вони нас упіймали?!

— Не вліяють! — гаряче зашепотів хлопець, зв'язуючи патрони. Прицілився і жбурнув в'язочку у вогнище. Точно!

— Давайте! — штовхнув Услада Силовича хлопець.

— Я єсть і буду вічен над землею моєю — у-у-угу-гу! — громоподібно зарокотав той. — А ваш рід на тисячу літ проклинаю!

Половці підхопилися мов ужалені. Багатоголоса луна котилася над Дніпром. І тут гагахнуло — вибухнули патрони. Русич-зрадник ухопився за груди і впав обличчям у вогнище. На переляканих половців сірою блискавкою згори метнувся Ручак.

Коли все скінчилося, до них прибився кінь.

— В інший

би час
вам на
цім коні
їхати.
Але

зараз, коли Вітчизна в небезпеці, мушу летіти до Києва. Бо неспроста половці тут вештаються. Там, за три дні ходу, в ярузі, зимівник старого Вужати-ча, — загарцював на коні Услад Силович. — О, то вельми* хитер лис: і вашим, і нашим, і... їхнім. Ні слова йому! — І лише курява здійнялася з-під копит.

ЗА СРІПНИМ — КІНЬ

Та лише на четвертий день уранці запахло кулешем. У глибокій ярузі, схована від сторонніх очей вербами, таїлася русинська оселя. Білені стіни. Журавель криничний. Рухі. Завалували пси. На ганок вибігло чепурне дівча.

— Куди путь держите? — засміялася.

— До Переяслава! — мимоволі вихопилося у Владка.

— А тоді аж у Тмурокань, — насупився Ладко. — І ніхто вас тут не чіпає? — роззірнувся здивовано.

— Чого б мали чіпати? Кращих, ніж у тата, коней у всім стелу не знайти. І русичі беруть, і половці.

— Досить, дівко! — Геть лисий човов'яга

26

став у дверях. — Звідкіль прямуєте, молодці?

— Твід Старого Святилища на Тмудторокань, — відповів Ладко.

— Хоч і молод, а тайно-язик! — криво усміхнувся господар. — Ну, то ваші клопоти. А ви три дні тому, під ніч, нічого там не чули?

— Гроза була вельми люта. Людей побила, коней погнала. От ми й прийшли купувати коня, — вклонився Туровець.

— Ви? — засміявся Вужатич. — У вас що, гаман золота?

Туровець, мов знаючий собі ціну купець, черкнув сірником.

— Жиха! — здивувався господар. — Та за одного Жиху коня не дам. О, це інша справа! — загріб дві коробочки сірників. — Я дам вам інохідця. По голосу і лягає, і встає. І чається, мов миша у траві. А на додачу ще й харчів торбу. Згода?

На коневій широкій спині побратими зручно і безпечно, бо Ручак біг назирці, рушили далі. Тільки не знали хлоп'ята, що Вужатич уже везе "дорогоцінні дарунки" до Києва.

(Далі буде)

СЛОВНИЧОК НЕЗРУМУЛИХ СЛІВ,
позначених у тексті зрочками:

проява — диво;

отрок — юнак;

кресало — камінець, яким добували вогонь;

вельми — дуже.

Художник Т. Костецька

Багатьом із нас час від часу доводиться змінювати місце проживання. Дорослі це сприймають природно. А дитині призвичаїтися до нового непросто, проблеми приживання у незнайомому колективі можуть призвести навіть до сильного нервового стресу. Якщо ви помітили, що ваша дитина почала швидко втомлюватися, часто нервує, у неї різко знизилася працездатність, значить виникли проблеми у школі, і вона потребує вашої допомоги. Консультант журналу

**Мир
Сем'ї**

(індекс 22941) Олександра ЛУНІНА у такому випадку радить прислухатися до порад психолога.

РЕКОМЕНДАЦІЇ БАТЬКАМ

- Ні в якому разі не сваріть дитину. Навпаки, якомога більше хваліть її, щоб вона зберегла душевну рівновагу і моральну самооцінку.
- Не допитуйте її прискіпливо — їй важко говорити про наболіле. Спробуйте викликати на відвертість, хай вона відчує, що ви друг і можете допомогти вирішити конфліктну ситуацію.
- Якщо ви прибічник авторитарно-диктаторського стилю в спілкуванні з дитиною, то хоча б тимчасово змініть його на стиль співробітництва.
- Змініть режим дня для дитини (депресія вимотує організм) — хай більше спить, вживає вітаміни.
- Обговорюйте ці проблеми в сім'ї у відсутності дитини. І не робіть із них сімейної трагедії.
- Частіше цікавтеся справами доньки чи сина, разом аналізуйте ситуації і шукайте шляхи виходу із них, не принижуючи при цьому інших дітей і педагогів. Навчіть дитину аналізувати власні помилки.
- Проводьте разом більше часу: виконуйте разом домашню роботу, доручіть дитині якусь відповідальну справу — аби не потерпала від своєї непотрібності.

27

ПОРАДИ НОВАЧКУ

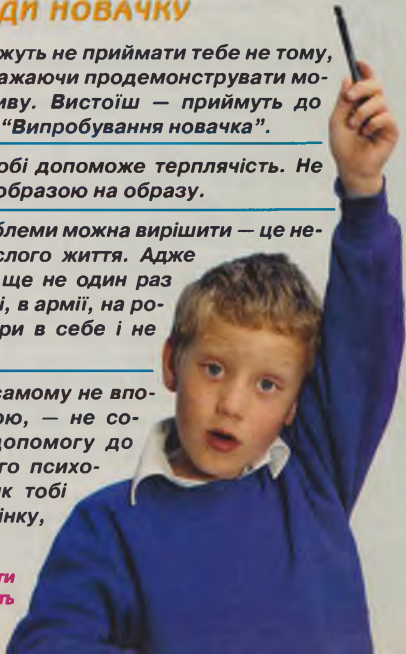
■ **Нові однокласники можуть не приймати тебе не тому, що ти поганий, а лише бажуючи продемонструвати монолітність свого колективу. Вистоїш — приймуть до нього і тебе. Це наче гра "Випробування новачка".**

■ **Перемогти в цій грі тобі допоможе терплячість. Не драгуйся, не відповідай образою на образу.**

■ **Пам'ятай: шкільні проблеми можна вирішити — це немов підготовка до дорослого життя. Адже після школи доведеться ще не один раз бути новачком: в інституті, в армії, на роботі. Тому не втрачай віри в себе і не піддавайся депресії.**

■ **Якщо відчуваєш, що самому не впоратися з цією проблемою, — не соромся звернутися по допомогу до батьків, друзів, шкільного психолога. Вони підкажуть, як тобі скоригувати свою поведінку, щоб припинити конфлікт.**

І порадь батькам читати "Мир сем'ї", де вони знайдуть багато цікавого й корисного.

СОРОКА-ІМЕННИЦЯ

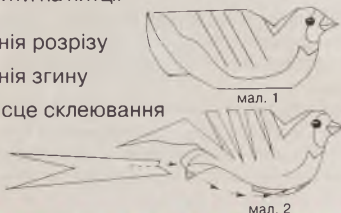
У народі кажуть: "На Сорок Святих (22 березня) сорока іменинниця". Погляньте, які гарні чобітки принесла їй до свята із далекого вирію подружка ластівка. А хочете, щоб ці пташки оселилися у вас? Тоді беріться до роботи.

Перемалюйте викрійки на білий цупкий папір, можна збільшити їх, розфарбуйте (краще фарбами). Виріжте ластівку, зігніть навіпіл (мал. 1), розріжте по косих лініях. Увігніть кінець тулуба всередину, приклейте між увігнутими його кінцями хвіст. Склеєні тулуб і хвіст просуньте усередині до шиї і приклейте (мал. 2). Сороку виготовляємо так само. Але тут треба розрізати чобітки по лінії згину і приклеїти між ними хвіст. Іграшки можна підвісити на нитці.

○ лінія розрізу

⋯ лінія згину

● місце склеювання

Тетяна ВОРОНКОВА

У Барвінковій лотереї виграли:

комп'ютерну приставку — Аліна і Ярослава ПИСАНЦІ із Полтавської обл.;

фотоапарат — Вікторія ЯКИМЧУК із Хмельницької обл.;

плеєри — Василь і Максим ЯНЮКИ з Волинської та Тетяна ГРИЦАК із Сумської обл.;

пазли — Катерина ЛАГОЙДА з Івано-Франківської обл., Надія ВОЛЯНИК із Львівської обл., Настя ПОНОМАРЬОВА з Луганської обл., Микола НІКОЛЕНКО і Євгенія СКОЛОТЕНКО з Полтавської обл., Марта РУДИШИНА з Рівненської обл., Оксана ПІДПРИГОРА з м. Харкова, Катерина КУКУРУДЗА з Черкаської обл.;

моделі літаків — Андрій МЕХЕД із Дніпропетровської обл., Олександр БІГУН з Івано-Франківської обл., Сергій СІЧКАРЧУК із Житомирської обл., Віталій СКРИПНИК із Миколаївської обл., Тарас НЕСТЕРЕНКО, Олександр ВОЛОШИН та Ігор ПОЛІЩУК із Черкаської обл., Олександр СТЕПАШКО з Чернігівської обл.;

шахи — Олександр ШИРИТОН із Вінницької обл., Микола ШУЛЬГАТ із Волинської обл., Олена КОЛОДКО із Сумської обл., Уляна РАЛЮК із Хмельницької обл.;

атласи "Мандруймо у дивосвіт!" — Аліна КРИНИЧНА з Вінницької обл., Чингіс ЦИСТАН із Донецької обл., Марія і Петро БОЙЦУНИ з Тернопільської обл., Катерина ПАЛАМАРЧУК із Хмельницької обл., Богдана КОДОЛА з Черкаської обл.;

книги — Олена ГНАТЕНКО і Віра БОДНАР із Вінницької обл., Олександр КУЛЬБАШНИЙ із Дніпропетров-

ської обл., Вікторія і Олександр СТРОКАЧІ із Запорізької обл., Марина АНДРІЙЧУК, Ольга МАТЯЖ, Олена і Ганна ПАНІБРАТЕЦЬ, Сергій СОРОЧИН-СЬКИЙ із Кіровоградської обл., Ольга КОНДРАТЕНКО з м. Кіровограда, Євген ВАСИЛЕНКО та Юрій ПОЛЯКОВ із Київської обл., Юлія ОВЧАРЕНКО з м. Києва, М. САМОЙЛЕНКО з Криму, Анатолій ПРИМАКОВ із Луганської обл., Ліза РУДЕНКО зі Львівської обл., Руслана КАЗЬМІРЕНКО і Аня СОРОКА з Миколаївської обл., Ірина БРИНЗА і Катерина ШПІРКО з Одеської обл., Ірина БАСЮК і Олена БІЛОКІНЬ із Полтавської обл., Василь БІЛАН із Тернопільської обл., Костя МАРТИНЕНКО з Харківської обл., Іван ПАНЬКО з м. Херсона, Лідія ДІБРОВА і Марина МАНАЧИН із Хмельницької обл., Валерія КАШПЕРСЬКА і Катерина КРУПЕНКО з Черкаської обл.

А хто з вас, барвінчата, не виграв цього разу, — не засмучуйтеся. "Барвінок" приготував вам ще багато конкурсів із пречудовими призами. Стільки подарунків своїм читачам не дарує жоден журнал.

ПЕРЕМОГЛИ БАРВІНЧАТА!

В інтелектуальній двобій з Бабою Ягою перемогли барвінчата! Усі впізнали і правильно вписали у вільний рядочок "Журнал "Барвінок". Молодці! Серед розумників було розіграно дитячу енциклопедію — її виграв Дмитро ПАНЧЕНКО з Полтавської області.

ЯКОГО КОЛЬОРУ СЛОВО "УРОК"?

"Уроки бувають різного кольору. "Космічного", бо ти ніби в космосі "літаєш" по різних "галактиках". Інші — морського, бо на них, наче в підводному царстві, пізнаєш нові корали і рифи. А є уроки кольору джунглів — на яких ніби заплутався в джунглях і не можеш із них вибратися.

Олесь БІЛОУС,
Луганська обл."

"Слово "урок" має два кольори: зелений — колір мудрості та золотий — колір праці.

Сашко БЕЗВІКОННИЙ,
м. Полтава".

"Урок — це колір щастя. Бо щодня ти можеш отримувати гарні оцінки.

Оленка КОБЕЦЬ,
Дніпропетровська обл."

"На мою думку, слово "урок" червоного кольору. У моєї

бабусі на подвір'ї росте калина. Щоранку на ній співає пташка. Мені здається, що намистинки калини слухають той спів, як учні слухають розповідь учителя.

В'ячеслав БІЛЬЧУК,
Житомирська обл."

"Це слово салатого кольору. Як молода травичка, що проростає і вбирає в себе сонце, росу, дощик. Так і ми любимо, щоб учителі обдаровували нас теплом, ніжністю, любов'ю.

Аня ДОРОШ,
Вінницька обл."

"Урок — кольору веселки. Синій колір сховався на кінчику ручки, а червоний знаходиться в ручці нашої вчительки, якою вона ставить оцінки. А ще

урок — блакитного і коричневого кольорів, як наші оченята. І жовтий він, як сонячний зайчик, що пусте на сторінках наших зошитів. Урок — різнобарвний, веселий, бо вчиться цікаво.

Ірина ПОЛИЩУК,
м. Вінниця".

"Він кольору морської хвилі. На кожному уроці по краплині ми дізнаємося щось нове. З краплин утворюється океан знань.

Кирило БУРМА,
Чернігівська обл."

Переможцем цього конкурсу став В'ячеслав БІЛЬЧУК із Житомирської області — він нагороджується книгою. А тепер, барвінчата, поміркуйте, якого кольору слово "дорога". За найцікавіший лист хтось із вас отримає приз.

29

ПРОЗРАДІТЬ ЗАГАЛКОВИЙ

Володимир ВЕРХОВЕНЬ
ЩО ЗА ДИВО?

*Голубіють небеса,
сонця довшає коса.
Мов невидима рука
сніг згрібає із горбка.*

*Перейшовши річку вбрід,
розкошує брунькоцвіт!
І на radoцах галки
обліпили всі гілки.*

*Що за диво-дивина?
Ну, звичайно, це — ...*

ЧУВІВ ІМІТІНОВИЦЬКА

До тебе в гості завітали Капітошка і Телесик. Ти розділив яблуко навпіл — щоб пригостити їх. Кому дістанеться більша частина яблука, якщо ти більше любиш читати казку про Телесика, ніж дивитися мультик про Капітошку?

БУВІЦЯ РОЗУМНИКІВА

Як за допомогою одного олівця утворити на столі трикутник?

Роксолана МЕЛЕЦЬ
ЧУДЕСА

*Ой, яке у мене горе:
утекло від мене море,
повертатися не хоче,
більш вода в ній не хлюпоче.
Я піду спитаю в річку,
де тече її водичка.*

ВІДПОВІДІ НА ЗАВДАННЯ,
вміщені у № 2

- Пилка.
- Сім. Сто. П'ять. Три.
- Нуль. Один.
- Корова.

КЛЕНОВІ КРАПЛИНИ

Про те, що березовий сік цілющий, знають навіть зайці й навесні ласують ним. А кленовий сік ви куштували? Він водночас і в роті солодить (містить багато сахарози), і додає організмові енергії та сприяє роботі мозку. А ще чудово загоює рани, знеболює забиті місця (гулі), лікує серце, печінку. Пийте його вволю — весняні кашлі-букашлі від вас повтікають. Та кваптеся: клен віддає свої дорогоцінні краплі скупю. Тільки зійде сніг, розмерзнуться ґрунт — уже й перестає капати. Але не забувайте про нього. Як розвіються молоді листочки, рвіть і додавайте їх до салату, смачний із ними й борщ. Вони допоможуть позбутися небажаного весняного гостя — авітамінозу.

Зільник Іван ПРОСЯНИК

30

ЗОРЯНА ІМПЕРІЯ

ХЛОПЕЦЬ ІЗ ЧЕТВЕРТОГО ВИМІРУ

Фа-соль-привіт, барвінчата!

Відгадайте, про кого сьогодні розповім вам? Підказую: він виконує хіти "Опера № 1", "Душа", "Опера № 2", "Карлсон". Так, це Вітас. Співак, якого називають хлопцем із четвертого виміру, іхтіандром і навіть інопланетянином. Але він — землянин, родом із Одеси, день народження святкує 19 лютого і співає своїм (а не комп'ютерним) голосом. Щоправда, голос у нього незвичайний — з унікальним тембром і дуже широким діапазоном. Крім сценічного імені, Вітас має і звичайне — Віктор Грачов. Він сам пише слова і музику для своїх пісень. У них поєднуються і хеві-метал, і рок-н-рол, і джаз, і класична музика, і опера. Пісні у нього народжуються несподівано — просто на релетиції чи під час телефонної розмови. Скажу по секрету: Вітас для своїх шанувальників у запасі має понад сорок нових пісень.

КАМЕРТОНЧИК

"Барвінок"
широ вітає
березневих
іменинників!

Оксану
БАЛАКІНУ

Юрія
БОНДАРЕНКА

Юлію
БОРИСОВУ

Володимира
БУЛАВПУ

Наталку
ГРОХОЛЬСЬКУ

Тетяну
ДАНИЛЬЧЕНКО

Вероніку
ДАНЧУК

Юлію
КАПУСТЯН

Вікторію
КОЖЕМУ

Світлану
КОЛІСНИК

Макара і Марічку
КУЗЬМЕНКІВ

Богдану
КУЧЕР

Вікторію
НАЗАРОВУ

Єлизавету
НИЗОВЕЦЬ

Володимира
НОВІЦЬКОГО

В'ячеслава
РАЛЬСЬКОГО

Антоніну
РОЩИНУ

Аню
РЯБОВУ

Настю
ТРОФИМЧУК

Михайла
ФУРСОВА

Віроніку
ХУДУ

Мирослава
БАРАБОЯ

Маргариту
БЕРЕЗОВСЬКУ

Аню
БЕРЕЗУ

Наталку
БЕРЕСТ

Аню
БІЛЕЦЬКУ

Яну
БЛОЦЬКУ

Олену
БОНДАРЕНКО

В'achesлава
ВЕСОЛ'КИНА

Світлану
ВОРОНІНУ

Наталю
ГЕВКО

Михайла
ГОЛОВАЧА

Тараса
ГОЛЬЦЯ

Оксану
ГРИНЧИШИН

Тетяну
ГРИЦАК

Юлю
ДУДУР

Ірину
ДОРОГАНЬ

Олександрю
ЖОВТОНОГ

Сергія
ЖОВТОНОГА

Поліну
ЗАВАЛЬНУ

Андрія
ЗУБАРЕВА

Юрія
КАПУСТУ

Ольгу
КОНДРАТЕНКО

Наталку і Оксану
КОНЧАКІВСЬКИХ

Аліну та Інну
КОРШАК

Володиміра
КРАВЧЕНКА

Артура
КРИВЧЯ

Катерину
ЛИС

Якова
ЛИСЯКА

Сашка
МЕДВЕДЕВА

Юлю
МЕЛЬНИК

Володиміра
МЕЛЬНИКА

Василіну
МИГОВИЧ

Володиміра
МОРОЧИНСЬКОГО

Володиміра
ОЗАРКІВА

Соломію
ПАВЛЮК

Євгена
ПЕТРОВСЬКОГО

Оксану
ПОЛІЩУК

Ольгу
ПОНОМАРЬОВУ

Аллу
ПРУДКУ

Олексія
ПУЛБЕРЯ

Олексія
РЯБОВА

Сергія
СІЧКАРЧУКА

Антона
СОКАЛЯ

Ангеліну
СОЛОВІЙОВУ

Марійку
СТАШЕНКО

Світлану
СТЕПАНЧУК

Олександра
ТИМЧЕНКА

Чингіса
ЧИСТАНА

Олену
ЧЕРНИШОВУ

Олександра
ШАПОВАЛА

Антону
ШТЕЛЬМУ

Данилка
ЯКИМІВА

А також Миколу ЛАЗАРЕВА
і Олександра РОМАНЕНКА.

Барвінчата! надсилайте якісні фотографії і вчасно. Інакше "Барвінок" не зможе вас привітати.

Разом із "Барвінком" вас вітає вся Україна!

v i t a s